



GUVERNUL ROMÂNIEI  
PRIMUL – MINISTRU

3397  
06.11.2006

Biroul permanen. al Senatului  
Bp 497 10.11.2006

**Domnule președinte,**

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

## **PUNCT DE VEDERE**

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 – Codul familiei*, inițiată de doamnele deputat Minodora Cliveti, Doina Drețcanu și Mirela Adomnicăi din Grupul parlamentar al PSD (Bp. 497/2006).

### **I. Principalele reglementări**

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 4/1953 – Codul familiei*, în sensul instituirii unei vârste minime unice de căsătorie de 18 ani, atât pentru bărbați, cât și pentru femei, în vederea înlăturării discriminării din legislația în vigoare. De asemenea, se propune acordarea dreptului de a introduce acțiune în tăgăduirea paternității atât mamei, cât și tatălui, precum și copilului, pentru același motiv, al asigurării egalității.

### **II. Propuneri și observații**

1. În ceea ce privește *vârsta de căsătorie*, suntem de acord cu înlăturarea discriminării sub acest aspect existentă în legislația în vigoare, însă propunem ca aceasta să se realizeze prin instituirea unei vârste unice de căsătorie inclusiv pentru minori. Astfel, propunem ca principiul să îl constituie căsătoria la vârsta de cel puțin 18 ani, iar excepția să o reprezinte

vârsta minimă de căsătorie de 16 ani, atât pentru bărbați cât și pentru femei, cu îndeplinirea unor condiții cumulative.

În acest sens sunt și prevederile proiectului noului Cod civil inițiat de Ministerul Justiției, proiect adoptat de Senat și aflat în dezbateră Camerei Deputaților.

2. Referitor la *acțiunea în tăgada paternității*, credem că și aici se impune înlăturarea discriminării, prin acordarea posibilității introducerii acestei acțiuni atât mamei, cât și soțului acesteia și copilului. Și aceste modificări legislative sunt cuprinse în proiectul de act normativ amintit anterior.

3. Cu privire la *termenul de prescripție*, prin propunere se instituie un termen general de 3 ani de la data nașterii copilului, fără vreo distincție în funcție de persoana reclamantului. Considerăm că trebuie avut în vedere faptul că, în cazul soțului, termenul trebuie să curgă de la data când a cunoscut nașterea copilului, iar în cazul copilului, fiind un drept personal nepatrimonial, termenul de prescripție a acțiunii trebuie să curgă de la data împlinirii vârstei de 18 ani, iar nu de la data nașterii lui. Textul nu trebuie să prevadă expres repunerea în termen, aceasta fiind de esența prescripției, condițiile repunerii în termen fiind reglementate de actul normativ special (Decretul nr. 167/1958).

4. Referitor la **art. 55 alin. (3)**, propunem să se redacteze textul în sensul că acțiunea este imprescriptibilă. Sintagma „în timpul vieții acestuia”, chiar dacă ea apare în unele texte în vigoare, este lipsită de utilitate, întrucât moștenitorii nu pot introduce o astfel de acțiune, ci o pot continua, dacă ea a fost pornită de copil.

Considerăm că, în mod similar acțiunii în tăgada paternității, și acțiunea în stabilirea paternității trebuie să fie prescriptibilă, având în vedere consecințele patrimoniale și personale asupra minorului și interesul acestuia. Spre deosebire de acțiunea în stabilirea maternității, care este imprescriptibilă, stabilirea paternității într-un anumit termen este în interesul copilului.

5. Având în vedere că proiectul noului Cod civil, promovat de Guvern, a fost adoptat de Senat și se află în dezbateră Camerei decizionale – Camera Deputaților – propunem ca prevederile acestei inițiative legislative parlamentare să fie discutate sub formă de amendamente la acest proiect de lege.

### **III. Punctul de vedere al Guvernului**

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

  


**Călin POPESCU - TĂRICEANU**

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului